

S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, G. Arestis, M. Ilešič, J. Malenovský és J. Klučka bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos, 2005. július 21-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Az EK 43. és az EK 49. cikk megtiltják, hogy olyan körülmények között, mint amilyenek az alapügyben fennállnak, egy község közvetlenül ítélje oda a gázellátás közszolgáltatás irányítására vonatkozó koncessziót egy többségében köztőkeből álló társaság részére, amelynek tőkéjében az említett községnek 0,97 %-os részesedése van, ha ez az odaítélés nem felel meg olyan átláthatósági követelményeknek, amelyek anélkül, hogy szükségképpen magukban foglalják az ajánlati felhívás közzétételének kötelezettségét, többek között lehetővé teszik, hogy a község tagállamától eltérő tagállam területén székhellyel rendelkező vállalkozás a koncesszió odaítélése előtt hozzáférjen az említett koncesszióra vonatkozó megfelelő információkhoz oly módon, hogy ez a vállalkozás kinyilváníthassa – amennyiben igényli – az e koncesszió megszerzésére vonatkozó érdekét.

(¹) HL C 226., 2003.9.20.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2005. július 14.

a C-259/03., C-260/03. és C-343/03. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra a Dán Királyság egyesített ügyekben (¹)

(Halászati kvóták rendszere – 1988-as, 1990–1992-es, 1994-es és 1995–1997-es halászati idény)

(2005/C 217/15)

(Az eljárás nyelve: dán)

A C-259/03., C-260/03. és C-343/03. sz., az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: H.-P. Hartvig) kontra a Dán Királyság (meghatalmazott: J. Molde) egyesített ügyekben, az EK 226. cikk alapján 2003. június 17-én és augusztus 4-én, tagállami kötelezettségszegés megállapítása iránt benyújtott három kereset tárgyában a Bíróság (harmadik tanács), tagjai: A. Rosas tanácselnök, A. Borg Barthet, J.-P. Puissochet (előadó), S.

von Bahr és J. Malenovský bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: R. Grass, 2005. július 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A Bíróság megállapítja, hogy mivel:

- nem határozta meg a részére az 1988-as, 1990–1992-es, 1994-es, valamint az 1995–1997-es halászati idényekre meghatározott kvóták felhasználásának megfelelő feltételeit,
- e halászati idények vonatkozásában nem biztosította a halászati erőforrások megőrzésére vonatkozó közösségi szabályozás betartását a halászati tevékenységek ellenőrzése, valamint a kirakodások és a fogások bejegyzésének felügyelete révén,
- e halászati idények vonatkozásában nem tiltotta meg átmenetileg megfelelő időben a lobogója alatt hajózó, illetve a területén bejegyzett halászhajók számára a halászatot, amikor a részére meghatározott kvótát kimerítettnek kellett tekinteni,
- nem közölte az Európai Közösségek Bizottságával a halászati tilalom végrehajtására vonatkozó intézkedéseit 1988-ban,

a Dán Királyság nem teljesítette az egy halászati erőforrások megőrzésére és gazdálkodására vonatkozó közösségi rendszer létrehozásáról szóló, 1983. január 25-i 170/83/EGK tanácsi rendelet 5. cikke (2) bekezdéséből (az 1993-ig terjedő halászati idények vonatkozásában), a halászat és akvakultúra közösségi rendszerének létrehozásáról szóló, 1992. december 20-i 3760/92/EGK tanácsi rendelet 9. cikkének (2) bekezdéséből (az 1993 utáni halászati idények vonatkozásában), a halászati tevékenységre vonatkozó egyes ellenőrzési intézkedések megállapításáról szóló, 1987. július 23-i 2241/87/EGK tanácsi rendelet 1. cikkéből, 11. cikkének (1) és (2) bekezdéséből (az 1993 utáni halászati idények vonatkozásában), a közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozásáról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EGK tanácsi rendelet 2. cikkéből, 21. cikke (1) és (2) bekezdéséből és 31. cikkéből (az 1993 utáni halászati idények vonatkozásában) eredő kötelezettségeit.

2) A Bíróság a keresetet ezt meghaladóan elutasítja.

3) A Bíróság kötelezi a Dán Királyságot a költségek viselésére.

(¹) HL C 200., 2003.8.23.
HL C 239., 2003.10.4.